

ser paa Amtsvalgene, men han skal være sørgmodig med Hensyn til dem, fordi de bliver en politisk Sovepude, der giver et tilfældigt Flertal i en Amtsorganisation Lejlighed til klikemæssigt at besætte Pladserne. Som det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) rigtigt bemærkede før, det vilde være en Ordning, hvorved alt, hvad der hedder Gennembrud i Partierne af Ungdom og Fornyelse af Kraft, vilde blive holdt nede. De gamle hæderkronede Partifæller, der ikke kan taale et saadant Gennembrud fra Ungdommen, de vilde blive sat til Side. Saa vil jeg gerne endnu for egen Regning føje til, at jeg kunde tænke mig, at der kunde blive en artig Portion socialt Snobberi ved Valgene i Amtskredse at man fra visse Sider vilde sørge for at faa ansete Gentlemen sat øverst paa Listen, ikke fordi de havde Spor af Forstand paa Politik — for det har de Folk gennemsnitlig ikke saa overdrevent af —, men nærmest ud fra den Omstændighed, at de var højt ansete Borgere i Stiftet og i Amtet; og ved Gud i Himlen, naar en saadan naadig Herre vil nedlade sig til at modtage Valg og i øvrigt er en brav og anset Borger, maa man jo se at faa ham frem, thi det er det, vi trænger til i Rigsdagen, at faa saadanne anselige Herrer frem! Ja, denne Betragtning, som ikke er mig fjernliggende, vilde jeg gerne have Lejlighed til at fremføre under Behandlingen af Valgloven, idet jeg i øvrigt vil udtale et inderligt Haab om, at vi maa faa en saadan Valglov, at vi ikke opdrager politiske Døgenigter, men at vi opdrager paa demokratisk Grundtværtimod et politisk Kuld af Borgere af alle Partier, som gider bestille noget og har Sans for den Opgave, de skal løse, og derved bliver det, de skal være, et virkeligt Bindeled mellem Vælgerne og Offentligheden i Landet, mellem Vælgerne, Rigsdagen og Regeringen, og dernæst ogsaa en Valglov, som fritager os for, at det sociale Snobberi kommer til at florere for stærkt. Derfor holder jeg paa Enkeltmandskredsene og det Arbejde, der skal udføres i denne Forbindelse. Saa er Spørgsmaalet, hvorledes man nu fra den Side set faar en saadan Valglov gennemført.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) anstillede en Række ikke uinteressante Betragtninger om hele Valglovsteknikken, men tog meget koldt paa Spørgsmaalet om en Valglov nu. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg tager ikke med tilsvarende Kulde paa dette Spørgsmaal. Jeg lægger Vægt paa, at naar Valgloven ikke er, som den er og bør være — og det er den ikke —, er det det offentlige

Livs Pligt, en Pligt indenfor den offentlige Gerning, det offentlige Arbejde i Rigsdagen, at sørge for en bedre Valglov. Det er en Opgave først og fremmest at faa Retfærdigheden til at ske Fyldest og dernæst at faa en Valglov, som giver Vælgerne Samvittighedsfrihed i Afstemningen. Men denne Valglov har jo mange Vanskeligheder paa sin Vej. Hvis Ministeriet havde set dette lidt stærkere og lidt tidligere, vilde Ministeriet vel ogsaa have fremsat Valglovsforslaget noget før. Jeg maa ærlig tilstaa, at jeg kan ikke forstaa den højtærede Indenrigsministers Grundene til at komme saa sent med Valglovsforslaget, jeg har hørt dem baade offentlig og privat og gjort mig flittig Umage for at forstaa dem, jeg synes, at den højtærede Minister kunde være kommet med dette Valglovsforslag for 1/2 Aarsiden, det er dog det nuværende Danmarks Vælgere, der skal afgøre det, det har dog ingen Forbindelse med Sønderjyllands Genforening med Danmark. Jeg synes derfor, at vi kunde have haft dette Valglovsforslag frem længe før, saaledes at der havde været skellig Tid til at behandle det. Dette er til Styrkelse for det Standpunkt, det ærede Medlem fra Skern indtog, det skyldes ikke os andre, men Ministeriets Sendrægtighed i denne Sag, men nu har vi den. Jeg ved ikke, naar vi skal være færdige med den, men inden vi bliver færdige med den, er der forskellige Skær; jeg vil tillade mig kort at nævne dem.

Indenfor mit Parti og indenfor Venstre — jeg tror ikke indenfor de to andre Partier — er der Folk, som holder paa Valg i Amtskredse, det rene Amtsvalg. Jeg anser det for givet, at hvis de Mennesker i begge Partier vil være med til at fremme en Valglov nu, maa de opgive dette Standpunkt, for det kan ikke gennemføres paa Rigsdagen; vil man have en Valglov nu, maa det rene Amtskredsvalg opgives. Hvis man fra Regeringspartiernes Side ønsker en Forhandling om en Valglov, hvorved man opretholder det ejendommelige ved Enkeltmandskredssystemet, som man lægger Vægt paa, og som det af mine Udtalelser fremgaar, at ogsaa jeg lægger Vægt paa, bliver det deres Sag at forhandle sig til Rette med de Elementer indenfor Venstre og vort Parti, som vil være tilbøjelige til at tage denne Forhandling op. Efter at have sammenholdt, hvad det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) har sagt i en efter min Mening særdeles interessant Tale om Valgloven, som han har holdt for nogen Tid tilbage nede i Sydjylland, med, hvad jeg kender til Stillingen indenfor mit Parti